

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Ček**". Rad ima **14 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti. Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

Sadržaj

Pojam čeka.....	Str. 2
Čekovni elementi.....	Str. 3
Vrste čeka	Str. 5
Čekovne radnje.....	Str. 9

Ček

Pojam čeka

Ček je hartija od vrednosti kojom njen izdavalac nalaže nekom licu da po pre dočenu čeka iz njegovih sredstava koja se nalaze kod njega, isplati korisniku odre đenu sumu novca, ili da izvrši prenos sa računa izdavaoca čeka na račun njegovog korisnik.

Lice koje izdaje ček naziva se izdavalac ili „trasant“, banka kojoj je izdat ček -nalog naziva se platilac „trasat“, a lice kome se plaća naziva se korisnik „remitent“.

Reč „ček“ potiče od engleske reči „to check“ što znači kontrolisati, verifikovati.

Prvi propisi o čeku doneti su u Holandiji 1776. godine. U Evropi se ček pojavio relativno kasno. Engleske banke su u osamnaestom veku počele da izdaju svojim klijentima čekovne knjižice. U Francuskoj je tek 1865. godine donet Zakon o čeku.

Krajem devetnaestog i početkom dvadesetog veka osetila se potreba za ujed načavanje čekovnog prava. Godine 1931. donete su tri međunarodne konvencije u cilju unificiranja čekovnog prava:

o uniformnom čekovnom zakonu,

o sukobu zakona u oblasti čeka, i

o pitanju taksi u materiji čeka.

Zakon o čeku u našoj zemlji donet je 1946. godine, a izmene i dopune bile su 1965 i 1975. godine.

I ako i menica i ček imaju neka zajednička svojstva, koja ih čine sličnim, među tim i pored toga postoje bitne razlike:

ček je isključivo instrument platnog prometa, a menica je kreditni instru ment,

trasant - lice koje izdaje ček, mora da ima kod lica kod kojeg vuče - naplaću je ček (trasat) svoj depozitu u novcu, što nije slučaj kod menice,

kod čeka nije potreban akcept, koji je kod vučene (trasirane) menice potre ban,

ček može da glasi na ime i po naredbi, ali i na donosioca, za razliku od me-nice, koja može da glasi samo na ime i po naredbi, što ukazuje da je ček „na prednije“ sredstvo za plaćanje, ček ima veliku ulogu u platnom prometu, kako u zemlji, tako i u inostran-stvu, jer veoma često predstavlja sredstvo plaćanja.

Da bi neko lice moglo da se služi čekom kao instrumentom platnog prometa, mora da budu ispunjeni sledeći uslovi:

trasant - izdavalac čeka, kod lica od koga traži da izvrši isplatu čeka - a to je najčešće banka - trasat, mora da ima depozit u novcu, i

mora da postoji obaveza banke - trasata - da će čekove koje izdaje - trasant - uredno

isplaćivati.

Zahvaljujući svojoj osnovnoj funkciji platežnog sredstva, ček omogućuje lakše odvijanje platnog prometa, uz otklanjanje rizika koji prate plaćanja koja se vrše gotovim novcem.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com